

[Aksel Larsen.]

Regeringen levede under Landstingsvalgkampen højt paa Løfter om, at der i Aar skulde færdigbygges 20 000 Boliger. Der er i Aar indtil nu færdigbygget 3 467, og der er ingen som helst Udsigt til, at man naar op paa blot Halvdelen af det Tal, Regeringen lovede under Landstingsvalgekampen. Det skyldes, at Regeringen ikke har anvendt og formodentlig heller ikke har villet sørge for den fornødne Plan om Byggematerialernes Anvendelse, ikke har sørget for Fremstilling af flere Byggematerialer, ikke har sørget for, at Arbejdskraften blev anvendt tilstrækkeligt hensigtsmæssigt.

Vi ønsker en Politik, som bryder Monopolkapitalisternes Magt. Vi ønsker, at naar Staten griber ind i Erhvervslivet, skal det ikke være saadan, at man først og fremmest rammer Smaafolk. Og man skal gøre sine Indgreb saa enkle som vel muligt, saa at man undgaar den Bureaukratisme, der er ved at tage Overhaand under den nuværende Forsyningsminister. Der gaar jo ikke en Uge, uden at Forsyningsministeren føder 1, 2 eller 3 nye Nævn, Kontorer, Udvalg eller noget andet.

Vi mener derudover, at man maa gaa til at indføre en effektiv Samfundskontrol med alle Monopoler, og at man maa gaa til Nationalisering af de mest monopoliserede Industrier og Pengeinstitutter.

Vi ønsker en Jordpolitik, som først og fremmest skaffer Tillægsjord til de indeklemte Husmænd. Men samtidig maa der fremskaffes Jord, saa at der kan oprettes nye Husmandshjem, og denne Jord kan skaffes først og fremmest, hvis man gaar til Konfiskation af Nazisters og andre Landsforræderes Godser.

Vi ønsker Fiskeriet ophjulpet gennem Statsstøtte til og Begunstigelse af Fiskernes Andelsbevægelse. Afsætningen af Fangsten, som er det altoverskyggende Problem for Fiskerne, maa sikres ved Oprettelse af tekniske Anlæg til Fangstens Behandling.

Vi ønsker en virkelig effektiv Priskontrol, som kan standse Prisstigningerne og indlede Prisenedgangen. Man taler for Tiden meget fra visse Partiers og Politikeres Side om, at vi skal have et Løn- og Prisstop. Det skulde være Udvejen ud af Vanskelighederne! Den Politik kender vi. I 1940, da vi sidst havde en firkantet Regering, paa-stod man, at man havde indført Løn- og Prisstop. Lønstoppet fik vi, men Prisstoppet udeblev. Lad os se Prisstoppet i Praksis, før vi diskuterer Lønstop, saa meget mere som Arbejdernes Lønninger jo ligger langt bag-efter Prisreguleringen, ogsaa fordi Pristallet,

som der reguleres efter, ikke er ærligt. Det er nødvendigt, at der gøres noget for at fordele Byrderne i Samfundet mere ligeligt end hidtil. Hver Gang vi faar en ny Statistik, viser det sig, at vi har et større Antal Millionærer. Formueejernes Antal stiger, og deres samlede Formue stiger, men den arbejdende Befolkning her i Landet lever paa et Eksistensminimum. For manges Vedkommende begriber man ikke, hvordan de kan klare sig med den Løn, de har.

Under disse Omstændigheder maa man forstaa, at det er rimeligt og nødvendigt, at Arbejderbevægelsen rejser sine Krav om Lønforbedringer og andre Forbedringer. Jeg henviser til den Beslutning, der er vedtaget paa Arbejdsmændenes Kongres, der repræsenterer over 300 000 danske Arbejdere. Beslutningen var absolut enstemmig. Alle tilstedeværende, enten de var Socialdemokrater eller Kommuniste eller partiløse, menige eller ledende Socialdemokrater, stemte for Beslutningen, som direkte paalægger Hovedbestyrelsen at sørge for, at man i den kommende Overenskomstsituation i 1948 faar Lønningerne hævet, saa der ydes fuld Dækning for den stedfundne Prisstigning og for Vareforringelsen. Resolutionen forlanger endvidere, at Forbundet i Samarbejde med de Samvirkende kræver en effektiv Nedsættelse af Arbejdstiden med Lønudligning under nye Kriser og Arbejdsløshedsperioder. Arbejdsmændene siger meget rigtigt: Hvad nytter det, at man kaster Brønden til, naar Barnet er druknet. Man forlanger endvidere Dyrtidstillægget indbefattet i Grundlønningerne og en effektiv Forbedring af Ferieordningen og stiller yderligere en Række faglige Krav. Det er nødvendigt at nævne disse faglige Krav her og at gøre opmærksom paa, at Levevilkårene for Arbejdsmændene og alle andre Arbejdere her i Landet er af en saadan Art, at det simpelt hen er nødvendigt for dem at tiltvinge sig Forbedringer, hvis de ikke kan opnaa dem med det gode.

Det maa være tilladt i denne Forbindelse at opfordre Socialdemokraterne til nu, inden de lægger op til Valget, forud for Valget at give Besked om, hvordan de stiller sig til denne Kongresvedtagelse. Jeg opfordrer Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, til herfra at give klar og utvetydig Besked, saa Arbejdsmændene ved, hvad de har at rette sig efter. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen fortalte i Gaar i Gentofte, at man naturligvis var indforstaaet med Arbejdsmandskongressens Krav, men ikke mente, at de skulde gennemføres i den kommende Over-